

پخش: عمومی

۱۰ مارچ ۲۰۲۰

شورای امنیت

قطعنامه ۲۵۱۳ (۲۰۲۰)

این قطعنامه از سوی شورای امنیت در ۸۷۴۲مین نشست آن به تاریخ ۱۰ مارچ ۲۰۲۰ تصویب شد

شورای امنیت،

با یادآوری از قطعنامه های قبلی خود در مورد افغانستان، به ویژه قطعنامه های ۲۲۵۵ (۲۰۱۵)، ۲۳۴۴ (۲۰۱۷)، ۲۴۸۹ (۲۰۱۹) و ۲۵۰۱ (۲۰۱۹) و سخنرانی مورخ ۱۹ جنوری ۲۰۱۸ (S/PRST/2018/2) رئیس این شورا،

با تأکید بر نقش مهمی که سازمان ملل متحد، همراه با ماموریت همکاری [این سازمان] یعنی هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) در ترویج صلح و ثبات در افغانستان ایفا خواهد کرد؛

با تأکید مجدد بر تعهد قوی به حاکمیت، استقلال، تمامیت ارضی و وحدت ملی افغانستان، و حمایت خود در راستای افغانستان صلح آمیز، با ثبات، و مرفه؛

با قدردانی از خواست گسترده و مخلصانه ی مردم افغانستان مبنی بر صلح دوامدار و ختم جنگ، و با درک اینکه صلح دوامدار می تواند از مجرای روند صلح به رهبری افغان ها و مالکیت افغان ها تأمین شود و این امر منتج به مصالحه ی سیاسی فراگیر و مبتنی بر مذاکره بیانجامد؛

با استقبال از تلاش های سریع به منظور پیشرفت در عرصه ی مصالحه و با استقبال و ترغیب تداوم تلاش های تمام شرکای افغانستان در منطقه و جهان در راستای حمایت از صلح، مصالحه، و انکشاف در افغانستان؛

با استقبال از دوره ای کاهش خشونت ها در سطح ملی که در نتیجه ی گفتگو ها میان ایالات متحده و طالبان به میان آمده است، و همچنین مشورت ها با جمهوری اسلامی افغانستان برای ایجاد محیط مناسب برای مذاکرات صلح، فراهم سازی بیشتر آزادی تحرک، کاهش تلفات ملکی، و تأکید بر اهمیت تلاش های پایدار برای ادامه کاهش خشونت ها؛

با تأکید بر اهمیت حمایت از حکومت جمهوری اسلامی افغانستان در بخش ظرفیت سازی، به ویژه برای نیروی های ملی امنیتی و دفاعی افغانستان و همچنین پولیس ملی افغانستان در تأمین امنیت کشور شان و مبارزه شان علیه تروریسم؛

با قدردانی از تلاش ها برای آغاز بدون تاخیر گفتگو های همه شمول صلح میان افغان ها به هدف رسیدن به یک توافق صلح دوامدار که منازعه در افغانستان را پایان دهد و اطمینان دهد که افغانستان هرگز دوباره پناهگاه امنی برای تروریسم بین المللی نخواهد شد؛

با استقبال از تعهد طالبان مبنی بر عدم استفاده از خاک افغانستان توسط گروه یا فردی به شمول القاعده برای تهدید به امنیت سایر کشورها و تعهدشان به خاطر شرکت در گفتگوهای صلح بین الافغانی با تمام طرفها برای بحث و توافق بر یک راه حل سیاسی، و [توافق روی] تاریخ و چگونگی یک آتش بس دایمی و جامع به شمول تطبیق مشترک میکانیزمها؛

با تأکید مجدد بر اهمیت حصول اطمینان از اینکه قلمرو افغانستان نباید توسط القاعده، داعش و یا سایر گروههای تروریستی بین المللی برای تهدید و حمله به کشوری دیگری استفاده شود و نه طالبان و نه هیچ فرد افغان نباید از گروههای فعال تروریستی در قلمرو هیچ کشوری حمایت کنند؛

با در نظر داشت ضرورت فوری برای همه طرفهای افغان برای مقابله با معضل جهانی مواد مخدر همراه با هدف مبارزه با قاچاق مواد مخدر که منشأ تولید آن افغانستان می باشد؛

با توجه به اینکه امارت اسلامی افغانستان در سازمان ملل به رسمیت شناخته نمی شود و گذشته از این، شورای امنیت سازمان ملل متحد از استقرار مجدد امارت اسلامی افغانستان حمایت نمی کند؛

۱. از گامهای مهم در راستای پایان جنگ و گشودن در مذاکرات بین الافغانی که به وسیله اعلامیه مشترک بین جمهوری اسلامی افغانستان و ایالات متحده آمریکا (اعلامیه مشترک) (سند شماره S/2020/185 به عنوان ضمیمه الف به این قطعنامه پیوست شده است) و توافق برای تأمین صلح در افغانستان بین ایالات متحده و طالبان (توافق نامه) (سند شماره S/2020/184 به عنوان ضمیمه ب به این قطعنامه پیوست شده است) ایجاد شده استقبال می کند؛

۲. حمایت پایدار سازمان ملل متحد و همکاران بین المللی و منطقه ای و همکاریهای قابل توجه و مداوم آنها به هدف تأمین صلح، از جمله علاقمندی چندین کشور برای تسهیل یا تدویر نشست مذاکرات بین الافغانی برای رسیدن به یک راه حل سیاسی و آتش بس دایمی و جامع را تصدیق و ترغیب می کند؛

۳. از تعهد همه طرفهای افغان برای پیگیری مذاکرات موفقانه برای راه حل سیاسی همه شمول و آتش بس دایمی و جامع با در نظر داشت اعلامیه مشترک و توافق نامه استقبال می کند؛ روی اهمیت حضور موثر و معنادار زنان، جوانان، و اقلیتها تأکید می کند؛ و تصدیق می کند که هر نوع توافق سیاسی باید از حقوق تمام افغانها از جمله زنان، جوانان و اقلیتها حفاظت کند و به خواست قوی افغانها مبنی بر رسیدن به صلح و رفاه همیشگی احترام بگذارد، و باید به خواست قوی افغانها برای حفظ و دوام دست آورد های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و توسعه پی که از سال ۲۰۰۱ بدینسو به دست آمده از جمله پایبندی به حاکمیت قانون، احترام به تعهدات بین المللی افغانستان و تقویت حکومتمداری پاسخگو و همه شمول، پاسخ دهد؛

۴. حکومت جمهوری اسلامی افغانستان را ترغیب می کند که پروسه صلح را پیشرفت دهد از جمله با اشتراک در مذاکرات بین الافغانی به وسیله یک تیم مذاکره کننده متنوع و همه شمول که از رهبران سیاسی و جامعه مدنی به شمول زنان تشکیل شده باشد؛

۵. از حکومت جمهوری اسلامی افغانستان و طالبان می طلبد که با حسن نیت به اعتمادی سازی بیشتر برای ایجاد فضای مناسب برای آغاز سریع و موفقیت آمیز مذاکرات بین الافغانی و صلح پایدار از جمله کاهش بیشتر خشونتها برای کاهش قابل ملاحظه در تلفات افراد ملکی به ویژه اطفال و تسهیل افزایش حمایتهای بین المللی قبل از توافق بر یک آتش بس دایمی و سراسری و همچنین آزادی زندانیان، اقدام کنند؛

۶. از تمام دولتها می خواهد که حمایتهای همه جانبه شان را در راستای تقویت موفقیت آمیز مذاکرات در مورد توافق صلح پایدار و جامع که به ختم جنگ به نفع همه افغانها بیانجامد و به ثبات منطقه و امنیت جهانی کمک کند، فراهم نمایند.

۷. آمادگی خویش را به محض شروع مذاکرات بین الافغانی، به آغاز بازنگری وضعیت تعیینات افراد، گروه ها، ماموریت ها و نهاد های که در فهرست (تحریم ها) به سبب قطعنامه ۱۹۸۸ (۲۰۱۱) ایجاد و حفظ شده اند، در مطابقت به قطعنامه های مربوطه ای شورای امنیت برای حمایت از پروسه صلح اظهار می کند و از تمام دولت ها می خواهد که بدون تأخیر بازنگری ملی را با توجه به عمل طالبان و یا عدم آن برای کاهش بیشتر خشونت، تلاش پایا برای پیشبرد مذاکرات بین الافغانی، انجام دهند و در غیر این صورت، شمولیت و یا حمایت از فعالیت های که صلح، ثبات، و امنیت افغانستان را تهدید کند، بر روند بازنگری تأثیر خواهد کرد.

۸. از تدابیر اتخاذ شده از سوی جامعه جهانی برای آمادگی به رساندن کمک های بشر دوستانه و کمک های توسعه ای در سراسر افغانستان به منظور رسیدگی به نیاز های بشری، تقویت مصالحه و وسعت دادن منفعت های صلح قدردانی می کند، از تلاش های همکاری های منطقه ای برای توسعه منطقه ای بیشتر استقبال کرده، در ضمن بر اهمیت همکاری اقتصادی بین المللی و منطقه ای برای بازسازی افغانستان تأکید می کند؛

۹. از سر منشی تقاضا می کند که در گزارش های خود در مورد افغانستان چنانچه در بند نهم قطعنامه ۲۴۸۹ (۲۰۱۹) درخواست شده است، پیشرفت ها در رابطه به تلاش های ذکر شده در این قطعنامه را شامل سازد؛

۱۰. تصمیم می گیرد که به درک وضعیت فعال باقی بماند.